

ZONNIGE ONTMOETINGEN...

Ja, de vakantietijd is het moment om de batterijen weer eens op te laden. Hopelijk heb jij de tijd en de ruimte gevonden voor deze nieuwe adem. Of misschien komt voor jou nog een tijd om wat hernieuwde adem op te doen. Geniet er dan alvast maar van. Hopelijk vind je de 'echte' energie die een nieuwe levenskracht in jou aanwakkert. Die energie mocht ik zelf vinden in 'zonnige ontmoetingen' met mensen. Niet zo maar tussen de mensen zijn om er bij te zijn en je nog maar eens te tonen. Maar die ontmoetingen met heel concrete mensen die een verhaal en een engagement in zich dragen.

Op een snikheet kamp

Ik mocht op een paar kampen van jeugdbewegingen aanwezig zijn. Juist in die periode dat een hittegolf ons kwam vergezellen. De kookploegen, de leiders en de leidsters, ze hebben de hitte getrotseerd. En het was van harte dat ze zich engageerden voor kinderen en jongeren. Samen tien dagen even weg van huis en thuis. Samen genieten en ravotten. Op zoek gaan naar koelte en verfrissing tijdens de snikhete uren van dag. Horen hoe zij vreugde beleven aan hun engagement in en voor de jeugdbeweging. Zien hoe kinderen en jongeren genieten van het kamp. Het zijn ontmoetingen die uitdagen om van harte elk engagement ter harte te nemen. Wat ik in een jeugdbeweging zie gebeuren, daar kan de grote wereld vaak nog wat van leren. Die wereld die barst van beloften, waar een gegeven woord niet altijd een woord blijft, waar de schone schijn vaak zegeviert. Die wereld kan iets leren van de ongeunsteldheid van een kind, van de waarachtigheid waarmee jongeren zich engageren en zorgen voor elkaar. En o ja, het samenleven op kamp is niet altijd even zonnig. Er komen wel eens wolken aandrijven. Wolken van ruzie, van woorden die onnodig vallen. Maar het mooie is dat men dan doorheen de wolken de zon blijft zoeken. Kinderen en jongeren voelen zich betrokken op elkaar, verantwoordelijk voor elkaar. Daar in de jeugdbeweging en op kamp leren ze het. En da's toch een vreugde!

Gidsen onderweg

Toeristen met vakantie zie je vaak met een reisgids in de hand. Met een landkaart of een plannetje om de weg in een onbekend gebied te vinden. Geboeid ben ik echter door levende gidsen. Gidsen die begeleiden op de levensweg. Zo'n gidsen mogen ontmoeten, dat zijn uiteraard zonnige ontmoetingen. Ik noem er maar én die ik de voorbije dagen van dichterbij mocht leren kennen: abt André Louf, de voormalige abt van de trappistenabdij op de Catsberg in Godewaertsvelde. Door het lezen van zijn geestelijk en spiritueel levensverhaal mocht ik hem ontdekken als een waarachtige gids. In zijn verhaal vertelt hij het zelf. In de woestijn – zo zegt hij – ben je nets met een landkaart. Je hebt een gids nodig. Iemand die de woestijn heeft doorleefd en die juist vanuit deze ervaring kan begeleiden door de woestijn. Louf heeft zelf zo'n figuren ontmoet op zijn spirituele levensweg. Die weg die voor hem een worsteling was om in een gemeenschap te leven of om kluizenaar te worden. Zijn gidsen hebben hem tot een spirituele gids gemaakt voor ons vandaag. Wellicht hebben wij in de woestijn van onze tijd gidsen nodig. Geen landkaarten, want die doen het toch niet echt. Maar gidsen met een ruggengraat, die zelf de valkuilen van de woestijn hebben doorleefd, die weten waarover ze spreken. Als Christen leert abt Louf mij dat we in de kerk vandaag toch met zoveel bijkomstigheden bezig zijn. Als Christen moeten we het verleden loslaten en – met de woorden van Louf – de genade van het evangelie en van het bidden terugvinden. Dat wil zeggen 'als' Jezus en 'met' Jezus. Een abt, een gids als zonnige ontmoeting die nieuwe energie geeft.

De zonnige stilte

Van vakantiegangers hoor je het, ze ontvluchten de dagelijkse sleur en gaan op zoek naar rust en stilte. Alleen is de vraag of die stilte echt gevonden wordt. Want de tablet of smartphone blijft bij de hand om toch maar de vakantie-ervaring vlug te kunnen delen met de wereld. Alsof 'de wereld' daar op wacht. En ja, ik zie het stil worden aan tafels, wanneer ieder met zijn mobieltje bezig is met communiceren. Bereikbaar en beschikbaar zijn, heet dit dan. Ja, dat leert mij dat wanneer je de stilte thuis niet vindt in het dagelijkse leven, je ze ook nergens elders gaat vinden. Een kwartiertje (of iets langer) wat stilte in je dag, om even na te denken en te mijmeren, het zijn zo'n zonnige ontmoetingen. Ze confronteren wel met je zelf. Daar hoeven we echter niet bang voor te zijn. De confrontatie doorleven kan ons nieuwe energie geven voor de verdere weg. Die echte stilte ligt voor onze voeten. We hoeven er niet naar op zoek. Er in binnen gaan is al ruim voldoende om de levensbatterijen op te laden.

En jij, lieve lezer. Heb jij ook zo'n zonnige ontmoetingen me gemaakt die voorbij de dagen. Ontmoetingen die je nieuwe energie geven. ik hoop het van harte!

Johan Loones

(alle reacties welkom op johan.loones@skynet.be)